

GIỜ TỬ NẠN

HOÀI ĐỨC

Chậm buồn

1. Hỡi không gian, rủ sương mù! Ngàn mây hỡi hãy
2. Suối kia ơi, ngừng khơi nguồn! Và sóng nước, hãy
3. Hãy tung ra mô quanh đời! Người xưa hỡi, đã
4. Xé ra thôi màn che đời! Và tan vỡ núi
5. Cối cao xanh ngàn thiên thần, Ngừng đôi cánh, dứt
6. Đón đây, xa gần muôn loài, Cùng im tiếng với

1. che khắp trời cao. Ánh kim ô vệt lu mờ
2. yên tiếng vọng ngàn. Gió hôm ơi, ngừng hơi rờn
3. an giấc dậy mau! Cối dương gian tạm trông vời
4. cao ngất từng mây. Đá muôn năm nào vững bền?
5. muôn tiếng đàn tơ. Phía Can - vê lệ tuôn nhin
6. trăm vẻ sầu bi. Chúng con đây nhìn lên trời:

1. Vì thương Chúa gánh muôn nỗi khổ đau. **ĐK.** Ôi, bởi con mà
2. Vì đây Chúa rét không áo phủ thân.
3. Kia Con Chúa chết treo chốn đời cao.
4. Giờ Con Chúa tắt hơi núi Sọ đây.
5. Quỳ hai gối chấp tay ngắt lời tơ.
6. Lòng đau đón, suối lệ ứa tràn mi.

Chúa mang thảm hình! Con đón đau nhin vũ trụ tự hối. Xin giúp

con đường thiêng liêng theo lối Quyết từ nay thờ Chúa hết tâm hồn.